

"இனிமையான குழந்தைகளே! உங்கள் மீது மாயாவின் கண்காணிப்பு முழுமையாக உள்ளது, அதனால் ஒரு சிறிய தவறு கூட செய்யாதீர்கள். ஆத்ம அபிமானியாக இருப்பதற்கான முயற்சி செய்து கொண்டே இருங்கள்"

கேள்வி :

பாபாவிடம் எந்த ஒரு பண்டாரா (பண்டகசாலை) சதா நிறைந்திருக்கிறது? அந்த பண்டாராவினால் தன்னை நிரப்பிக் கொள்வதற்கான சாதனம் என்ன?

பதில் :

பாபாவிடம் தூய்மை-சுகம்-சாந்தியினுடைய பண்டாரா சதா நிரம்பியுள்ளது. நிலையான சுகம், சாந்தி வேண்டுமென்றால் வனத்திற்குச் சென்று அலைய வேண்டிய அவசியமில்லை. தூய்மையாக இருப்பது தான் சுகம், சாந்திக்கான ஆதாரம். தூய்மையாக ஆவீர்களானால் உங்களுடைய அனைத்து பண்டாராக்களும் நிறைந்து விடும். பாபா வருவதே குழந்தைகளைப் தூய்மையாக ஆக்குவதற்காகத் தான். அவர் எப்போதுமே தூய்மையாகவே இருப்பவர்.

பாடல் :

அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிய மாட்டார்....

ஓம் சாந்தி.

குழந்தைகளே பாடிய இந்தப் பாடலைக் குழந்தைகள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதை குழந்தைகளின் ஆத்மாக்கள் சொல்கின்றன. இப்போது குழந்தைகள் ஆத்ம அபிமானிகளாக ஆக வேண்டும். அதாவது தன்னை ஆத்மா என நிச்சயம் செய்ய வேண்டும், பரமாத்மாவாக அல்ல. சந்நியாசிகள் இப்படி சொல்கிறார்கள், ஆத்மாவே பரமாத்மா இது தலைகீழான கங்கை எனப்படுகின்றது. இப்போது பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், இதுவரை நீங்கள் அனைவரும் தேக அபிமானியாகவே இருந்து வந்திருக்கிறீர்கள். இப்போது ஆத்ம அபிமானி ஆகுங்கள். இந்தக் கல்வி கிடைக்கின்றது, வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்வதற்காக. பிறகு சத்யுகத்திலோ உங்களுக்கு இதன் பலன் உள்ளது. இங்கே நீங்கள் ஆத்ம அபிமானி ஆகிறீர்கள். மேலும் பாபாவின் ஞானத்தை கிரகிக்கிறீர்கள். பிறகு போய் ஞானத்தின் பலனை அனுபவிக்கின்ற பாகத்தை நடிக்கின்றீர்கள். அங்கோ தேக அபிமானம் அல்லது ஆத்ம அபிமானி என்ற கேள்வியே கிடையாது. இச்சமயமோ மனிதர்களுக்குத் தெரியவே தெரியாது, நாம் ஆத்மா என்பது. மேலும் நம்முடைய தந்தை பரமாத்மா என்பதும். முற்றிலும் குழம்பிப் போயிருக்கின்றனர். சந்நியாசிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், நான் நீ எல்லாருமே பரமாத்மா என்று. எங்கே பார்த்தாலும் நீயே நீ தான் இதனால் எந்தப் பயனும் இல்லை. அவர்களோ இதை எண்ணம் என்கின்றனர். ஆனால் அனைவருடைய சிந்தனையும் ஒரேமாதிரி இருப்பதில்லை. ஒரே வீட்டில் தந்தை, குழந்தையின் எண்ணமும், கருத்தும் கூட ஒரே மாதிரி இருப்பதில்லை. ஒவ்வோரிடத்தில் பார்த்தால் குழந்தைகள் தந்தையைக் கூடக் கொன்று விடுகின்றனர். ஏனெனில் பயங்கர அஞ்ஞான இருள். அனைவருமே தூய்மையற்றவர்கள்.

இப்போது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் சுயதரிசன சக்கரதாரி ஆகியிருக்கிறீர்கள். சுயதரிசன சக்கரதாரி ஆவதன் மூலம் தான் நீங்கள் ராஜா ராணி ஆகிறீர்கள். ஆகவே பாபா அடிக்கடி குழந்தைகளுக்குச் சொல்கிறார், ஆத்ம அபிமானி ஆகுங்கள். ஆத்மாவாகிய எனக்குப் பரமாத்ம தந்தை தமது அறிமுகத்தைத் தந்து பாடம் சொல்லித்தருகின்றார் என உணருங்கள். நம்முடைய பழக்க வழக்கங்களை அவர் மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆத்மாவே சம்ஸ்காரத்தை எடுத்துச் செல்கின்றது. சரீரமோ முடிந்து போகும். பாபா, இப்போது நான் உங்களிடத்தில் யோகத்தை வைப்பேன். இந்த எனது உறுதிமொழி ஒருபோதும் விடுபடாது. தூய்மைக்கு அநேகவித தடைகள் (விக்னங்கள்) வரும். அதிகமாக சகித்துக் கொள்ள வேண்டி வரும். பெண் குழந்தைகள் சொல்கின்றனர், பாபா இந்தக் கொடுமையை சகித்துக் கொள்வேன் என்று. துக்கத்தின் போது ஹாய் ராம், ஹே பிரபு என்று வாயிலிருந்து வெளிப்படுகின்றது இல்லையா? அதுபோல் நீங்கள் சொல்ல மாட்டீர்கள். பிராமணர்களாகிய நீங்கள் பாபாவை நினைவு செய்கிறீர்கள். பாபா, நாங்கள் துக்கத்திலிருந்து எப்போது விடுபடுவோம்? எங்களை அதிகமாகவே அடிக்கின்றனர்.

பாட்டிலும் கூடச் சொல்கின்றனர்- எவ்வளவு தான் அடி விழுந்தாலும், பாபா, உங்கள் நினைவை மறக்கவே மாட்டோம். நாமோ பாபாவுடையவர் களாகவே ஆக வேண்டும். புத்தியோகத்தை அவருடன் இணைக்க வேண்டும். இவையனைத்தும் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள். ஒரு நாள் இந்தக் கொடுமையும் முடிந்து போகும். கொஞ்சம் சகித்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இவையனைத்தும் டிராமாவில் விதிக்கப் பட்டுள்ளன. அபலைகளுக்குக் கொடுமைகள் நிறைய நடைபெறுகின்றன. இந்தப் பாடலைக் கூடப் பாருங்கள், முதலிலேயே உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் அர்த்தத்தை யாரும் அறிய மாட்டார்கள். இந்த இசைத்தட்டைப் போலவே தான் உங்களது சாஸ்திரமும் உருவாகியிருக்கிறது. அனைவரும் சொல்கின்றனர், ரிக்கார்டில் அர்த்தமும் பதிய வேண்டுமென்று எதுவும் கிடையாது என்று. இவை திரைப்பட இசைத்தட்டுகள். ஆனால் இவற்றை பாபா செய்வித்திருக்கிறார். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இவற்றைப் பற்றிச் சொல்லிப் புரியவைக்க வேண்டும். நாம் அவசியம் தூய்மையாக வேண்டும். பாபாவின் ஆணைப்படி நடக்க வேண்டும். அவர்களோ சிவனையும் சங்கரையும் சேர்த்து ஒன்றாக ஆக்கி விட்டார்கள். கிருஷ்ணர் கூட பகவான் தான், இப்போதும் அவர் இங்கே இருக்கிறார். எங்கே பார்த்தாலும் கிருஷ்ணரே கிருஷ்ணர் தான் என்கிறார்கள். ராதையின் பூஜாரிகள் பிறகு சொல்வார்கள், எங்கே பார்த்தாலும் இராதையே ராதை. சாயிபாபாவின் பக்தர்கள் என்றால் சொல்வார்கள், எங்கே பார்த்தாலும் சாயிபாபா எவ்வளவு அஞ்ஞான இருள்! இது மீண்டும் நடைபெற வேண்டுமென்று உள்ளது, ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்ட நாடகம். நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், இந்த ஞான யக்ஞத்தின் மூலம் வினாச ஜுவாலை கொழுந்து விட்டு எரிகின்றது. அப்போது சொல்கிறார்கள், உங்கள் பாபா வினாசம் செய்விப்பதற்கென்று ஒரு யக்ஞத்தை உருவாக்கியிருக்கிறாரா? அமைதி ஏற்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்கிறோம். நீங்கள் பிறகு வினாசம் செய்விக்கிறீர்கள்? ருத்ர ஞான யக்ஞம் என்ற ஒன்று இருக்கிறது இல்லையா? யக்ஞம் என்பது பிராமணர்களால் படைக்கப் படுகின்றது. பிரம்மாகுமார் குமாரிகளாகிய நீங்கள் பிராமணர்களாவீர்கள். சேட்டுகள் எல்லைக்குட்பட்ட யக்ஞத்தைப் படைக்கின்றனர். அதில் ருத்ரயக்ஞம் பெயர் பெற்றதாகும். அவர்கள் அதில் ஞானம் என்ற சொல்லை சேர்ப்பதில்லை. இதுவோ ருத்ரஞான யக்ஞமாகும். அவர்களுடையதை ஞான யக்ஞம் எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். பாபா சொல்லிப் புரியவைத்துள்ளார்- லட்சுமி-நாராயணர் அல்லது ராதை-கிருஷ்ணரிடம் இந்த ஞானம் இருப்பதில்லை. ஞானத்தால் தான் சத்தி கிடைக்கின்றது. அங்கே இருப்பதோ சத்தி, சொர்க்கம். இதுவோ புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம் இல்லையா? பாபா அமர்ந்து பிராமணர்களுக்கு ஞானம் தருகிறார். ரதத்தின் மீது சாரதி அமர்ந்திருந்ததாகக் காட்டுகின்றனர். இந்த சரீரம் என்பது ரதம் இல்லையா? ஒவ்வொரு ரதத்திலும் சாரதியாக ஆத்மா உள்ளது. இவருக்குள்ளும் (பிரம்மா) ஆத்மா உள்ளது. ஆனால் பாபா சொல்கிறார், நான் ரதத்தை கடனாகப் பெற்றுள்ளேன். எப்படி ஒரு கட்டடத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அதில் வாடகை கொடுப்பவரும் இருக்கிறார், பெற்றுக் கொள்பவரும் அதே வீட்டில் இருக்கிறார் இல்லையா? இங்கே சாரதி ஆகி பாபா வருகிறார். அவர் சொல்கிறார், நான் மீண்டும் உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்றுத் தருகிறேன். இதுபோல் வேறு யாரும் சொல்ல முடியாது. இந்த கருத்துக்கள் எல்லாம் தாரணை செய்வதற்காகச் சொல்லப்படுகின்றன. நம்முடைய பாபா கல்ப-கல்பத்தின் ஒவ்வொரு சங்கமயுகத்திலும் நம்மை சொர்க்கத்திற்கு எஜமானர் ஆக்குகின்றார், ஒரு சொல் தவறாக ஆனதால் எத்தனை அவதாரம், எத்தனைப் பெயர்கள் எழுதி வைத்து விட்டனர்! இப்போது நீங்கள் கல்பவிருட்சத்தின் அடியில் தான் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். வருங்காலத்தில் ராஜா ராணி பதவி அடைவதற்காக இராஜயோகம் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இங்கோ கோடீஸ்வரர்கள், பலப்பல கோடிகளுக்கு அதிபதிகள் உள்ளனர். இவர்களுடைய அனைத்துமே மண்ணோடு மண்ணாகி விடும். இயற்கைச் சேதங்கள் முதலியன திடீரென்று வரும். கடைசியில் வினாசமோ ஆகத் தான் போகிறது. ஏராளமான வெடிகுண்டுகள் அனைவரிடமும் உள்ளன. அவர்கள் அப்படியே சமுத்திரத்தில் கொண்டுபோய் வீசிவிட மாட்டார்கள். இவை அவர்களுடைய லட்சம்-கோடி மதிப்புள்ள சொத்துகள். இவை தயாரிக்கப் படவில்லையென்றால் வினாசம் எப்படி நடைபெறும்? முற்றிலும் எரிந்து சாம்பலாகி விடும். காயப்பட்டு துக்கத்தை அனுபவித்துக் கொண்டே இருப்பார்கள் என்பதில்லை. உடனே அழிந்து போய்விடுவார்கள், அதுபோன்ற பொருளை உற்பத்தி செய்து வைத்திருக்கின்றனர். ஆக, ஒரு தர்மத்தின் ஸ்தாபனை, அநேக தர்மங்களின் வினாசம் -- இதுவோ தெளிவாகவே உள்ளது. பிரம்மா மூலம் சொர்க்கத்தின் ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கிறார். சொர்க்கத்தில் வசிக்கப் போகிறவர்களை இலாயக்காக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். தூய்மையாக உள்ளவர்கள் முன்னிலையில் அனைவரும் வணங்குகின்றனர். இப்போது பாபாவும் சொல்கிறார், தூய்மையாகுங்கள். இப்போது உங்களுடைய ஆத்மாவின் இறக்கைகள் துண்டித்து போயுள்ளன. நீங்கள் எப்படிப் பறப்பீர்கள்? ஞானயோக பலத்தை எவ்வளவு தாரணை செய்கிறீர்களோ, அதற்கிணங்க இறக்கைகள் வந்து விடும். இராஜதானியை

அடைவது ஏதோ சித்தி வீடு (அவ்வளவு எளிதல்ல) போன்றதல்ல.

முக்கியமான விஷயம், அகம் ஆத்மா, இது எனது சரீரம். ஆத்மாவாகிய நான் இருப்பதே சாந்த சொரூபம். சாந்திக்காக அலைந்து திரிந்து துன்பப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒரு கதை சொல்கின்றனர் இல்லையா? ராணியின் மாலை கழுத்திலேயே இருந்தது, அதை வெளியில் தேடிக்கொண்டிருந்தாள் என்பதாக. நீங்கள் ராணிகள், காட்டுக்குப் போகத் தேவையில்லை. இங்கிருப்பதோ மாயாவின் ராஜ்யம். இங்கு சாந்தி இருக்க முடியாது. சிலர் சொல்கிறார்கள், எனக்கு இன்னார் மூலம் சாந்தி கிடைத்தது. ஆனால் அதுவோ அல்பகாலத்தின், காக்கையின் எச்சத்தினைப் போன்றதொரு சுகம் அல்லது சாந்தி. நமக்கோ அழியாததாக வேண்டும் இல்லையா? குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு நிலையான சாந்தி வேண்டும். தூய்மை ஆவதின் மூலம் சாந்தி-சுகம் எவ்வளவு வேண்டுமோ எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சிவபாபாவின் பண்டாரா இல்லையா? யார் எப்போதும் தூய்மையாகவே இருக்கிறாரோ அவர் தான் வந்து அனைவரையும் தூய்மை ஆக்குகின்றார். சந்நியாசிகளோ ஆத்மா நிர்லேப் (பாவ புண்ணியம் ஒட்டாது) மற்றப்படி சரீரத்தில் பாவம் புகின்றது என நினைக்கின்றனர். ஆக, இப்போது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள், பாபா சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்பவர். யதார்த்த ரீதியில் சொல்லிப் புரியவைத்தால் புரிந்து கொள்வார்கள்... நிச்சயமாக இவர்களுக்குக் கற்றுத் தருபவர் பரமபிதா பரமாத்மா. அவர் தான் பதிதபாவன், சத்தியளிப்பவர் எனப்படுகிறார். அனைவரையும் துர்கதியிலிருந்து சத்திக்கு அழைத்துச் செல்கிறார். சத்தியோ பாபா தான் அளிப்பார் இல்லையா? பதிதபாவன் என்பார்கள், பிறகு தூய்மையற்றவராக ஆக்குவது யார்? இதையும் யாரும் அறிய மாட்டார்கள். பாபா சொல்கிறார், நீங்கள் வாம (விகார) மார்க்கத்தில் இறங்குகிறீர்கள் என்றால் இராவணனின் பிரவேசம் ஆகிவிடுகின்றது. கோயில்களில் ராதை-கிருஷ்ணருடைய பெரிய பெரிய கறுப்பு நிறச் சித்திரங்கள் வைத்துள்ளனர். பெயரே ஷ்யாம் சுந்தர் என வைத்துள்ளனர். சத்யுகத்தில் சுந்தராக !அழகு) இருந்தவர்கள் பிறகு கலியுகத்தில் மாயா என்ற சர்ப்பம் தீண்டிக் கருப்பாக்கி விட்டுள்ளது. இப்போது எங்குள்ள விஷயத்தை எங்கே கொண்டுபோய் விட்டிருக்கிறார்கள்! மனிதர்களுக்கு எதுவுமே தெரியவில்லை. பாபா-படைப்பவர் மற்றும் படைப்பு பற்றி யாருக்கும் தெரியவில்லை. பாபா குழந்தைகளுக்குச் சொல்கிறார்... குழந்தைகளே! எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும், மாயா மிகவும் கடுமையானது. இச்சமயமோ தமோபிரதான், யாரையும் வீழ்த்துவதில் அது தாமதிப்பதில்லை. ஒரேயடியாக மூக்கைப் பிடித்துக் கீழே விழச் செய்து விடும். இது யுத்த மைதானம். அதனால் பாபா அடிக்கடி சொல்கிறார், நீங்கள் உங்கள் நன்மையை விரும்புகிறீர்கள் என்றால் ஆத்ம அபிமானி ஆகுங்கள். தன்னை ஆத்மா என உணர்ந்து பாபாவை நினைவு செய்வீர்களாயின் கடைசி நேரத்தில் அந்த நினைவின் மூலம் நல்ல கதி கிடைக்கும். எல்லா சம்ஸ்காரங்களும் எதிரில் வந்து நின்றுவிடும். அநேக ஜென்மங்களின் பாவங்களை அழிப்பதில் நேரம் பிடிக்கின்றது. உங்களுக்கு இறுதிவரை புருஷார்த்தம் நடைபெறும். முதல் முக்கியமான விஷயம் ஆத்ம அபிமானி ஆவது. பரமாத்மா தந்தை ஆத்மாக்களாகிய நமக்குக் கற்றுத்தந்து தம்மைப் போல் ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். வக்கீல் தம்மிடம் படிப்பவர்களை நிச்சயமாகத் தம்மைப் போலவே ஆக்குவார். பிறகு எல்லாம் முயற்சியின் படி இருக்கும். சில வக்கீல்கள் ஒரு வழக்கிலேயே லட்சம் ரூபாயும் கூடச் சம்பாதிக்கின்றனர். இப்போது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு பாபா சொல்கிறார், முயற்சி செய்து உயர்ந்த பதவி அடையுங்கள். இங்குள்ள பல கோடிக்கு அதிபதிகளெல்லாம் சாம்பலோடு சாம்பலாகி விடுவார்கள். நான் ஏழைப்பங்காளனாக உள்ளேன்.

இப்போது பாருங்கள், சண்டை போடுகிறவர்களின் வேலையே மரணிப்பதும் மரணத்தை ஏற்படுத்துவது தான். அந்த சம்ஸ்காரத்தை எடுத்துச் செல்கின்றனர். பிறவி எடுப்பது கிரஹஸ்தி வீட்டில் இருக்கலாம், ஆனால் பிறகு யுத்தத்தில் செல்கிறார்கள். பாபாவோ மிகவும் எளிமையாகப் புரியவைக்கிறார். ஜென்ம ஜென்மங்களின் பாவங்கள், அதனால் மிக நல்ல (யோகா) தந்தையுடன் நினைவு வைப்பது வேண்டும். அப்போது தான் விகர்மங்கள் வினாசமாகும். மீண்டும் சுமையை எப்படி இறக்கி வைப்பது இதற்காக முடிந்தவரை பாபாவை நினைவு செய்ய வேண்டும். பாபா! நீங்கள் எவ்வளவு இனிமையானவர்! பாபா சொல்கிறார், செல்லக் குழந்தைகளே! தவறு செய்யக் கூடாது. மாயா சிறைப்படுத்துவதற்காக முழுமையாகக் கண்காணித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. அதனால் ஆத்ம அபிமானி ஆகுங்கள். இது புத்தியோகத்தின் பந்தயம். இதில் தான் அனைத்தும் உள்ளன. பாபா அடிக்கடி சொல்கிறார், உங்களது நன்மையை விரும்புவீர்களாயின் யோகா நிறைய வேண்டும். பிறகு மிகுந்த மகிழ்ச்சியில் இருப்பீர்கள். நாம் ஈஸ்வரனின் குழந்தைகள். நமக்கு வருங்காலத்திற்காக பாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தி கிடைக்கின்றது. கலியுகத்தில் ராஜ்யம் செய்ய மாட்டீர்கள். சத்யுகத்தில் தான் ராஜ்யம் செய்ய வேண்டும். ஆத்ம அபிமானி

ஆவதென்பது மிகப் பெரிய குறிக்கோள். சும்மா அப்படியே உலகத்துக்கு எஜமான் ஆகிவிட முடியாது. கொடுமைகளையும் அதிகமாக சகித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும். பந்தனத்திலுள்ள எவ்வளவு பெண் குழந்தைகள் அடி வாங்குகிறார்கள்! இறுதி வெற்றி குழந்தைகளாகிய உங்களுடையதே! நீங்கள் பாபா நினைவில் மட்டும் இருங்கள். இது யோகபலம். இதை பாபா உங்களுக்கு ஒருமுறை மட்டுமே கற்பிக்கின்றார். இதன் மூலம் நீங்கள் முழு உலகிற்கும் எஜமானர் ஆகிறீர்கள். வேறு யாருமே ஆக முடியாது. முழு டிராமாவிலும் நடிப்பதற்கான பாகம் லட்சுமி-நாராயணருக்குத் தான். ஒரு கதை இருக்கிறது இல்லையா, இரண்டு குரங்குகள் சண்டையிட்டுக் கொண்டன, வெண்ணெயை இடையில் வந்த பூனை சாப்பிட்டுவிடுகின்றது. கிருஷ்ணரின் வாயில் வெண்ணெய் காட்டுகின்றனர். இப்போது வெண்ணெயின் விஷயம் எதுவும் கிடையாது. இது சொர்க்கம், இதில் முழு சிருஷ்டியின் வெண்ணெய் வந்துவிடுகின்றது. பாபா சொர்க்கத்தின் எஜமானராக ஆக்குகின்றார். இப்படிப் பட்ட தந்தையுடன் எங்கிருந்தாலும் ஓடிவந்து சந்திக்க வேண்டும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான, வெகுகாலம் கழித்து, காணாமல் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாய், தந்தையாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1. நான் இந்த ரதத்தில் அமர்ந்துள்ள ரதியாகிய ஆத்மா. இந்தப் பயிற்சியை செய்து கொண்டே முழுமையான ஆத்ம அபிமானி ஆகவேண்டும். புத்தியோகத்தின் பந்தயத்தில் ஈடுபட வேண்டும்.
2. முழு பற்றற்றவர் ஆகவேண்டும். இந்தக் கடைசிப் பிறவியில் கொடுமைகளை சகித்துக் கொண்டு அவசியம் தூய்மையாக வேண்டும்.

வரதானம் :

எப்போதும் தில்குஷ் (இதயபூர்வமான குஷி) என்ற இனிப்பை உண்ணக் கூடிய மற்றும் பிறருக்கும் கொடுக்கக் கூடிய உண்மையான சேவாதாரி மற்றும் குஷி நிறைந்த மனநிலை உள்ளவர் ஆகுக!

யார் தினம் தோறும் அமிர்தவேளையில் தில்குஷ் என்ற இனிப்பை உண்ணுகின்றனரோ அவார்கள் தாமும் முழு நாளில் குஷியுடன் இருப்பார்கள், மேலும் மற்றவர்களும் அவர்களைக் கண்டு குஷியடைவார்கள். இந்த தில்குஷ் என்ற டானிக் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையையும் சிறியதாக ஆக்கி விடும். மலையை கடுகாக ஆக்கி விடும். ஆக எப்போதும் நாம் தில்குஷ் என்ற இனிப்பை உண்டு மற்றவர்களுக்கும் கொடுப்பவர்கள் என்ற நினைவை வைக்க வேண்டும். அழக் கூடிய சூழ்நிலையிலும் கூட மனம் எப்போதும் குஷியாக இருக்க வேண்டும், அப்போது குஷி நிறைந்த மன நிலை உள்ளவர் என சொல்லலாம். அவர்களின் முகத்தின் மூலமும் கூட சேவை நடக்கும். அவர்களுடைய முகம் ஞானத்தின் இலட்சணங்களை வெளிப்படுத்தும்.

சுலோகன் :

யாருடைய ஒவ்வொரு சங்கல்பத்தின் மூலமும் பலருக்கு உயர்வான வாழ்க்கையின் தூண்டுதல் கிடைக்குமோ அவர்தான் புண்ணிய ஆத்மா ஆவார்.